Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gegužės 11 d.*

„Apeliacinis skundas — Visuomenės teisė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001– 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka — Teisės susipažinti su dokumentais išimtys — Klaidingas aiškinimas — Inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga — Viršesnis visuomenės interesas, kuriuo pateisinamas dokumentų atskleidimas — Bendroji konfidencialumo prezumpcija — Su „ES Pilot“ procedūra susiję dokumentai“

Byloje C-562/14 P

dėl 2014 m. gruodžio 5 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Švedijos Karalystė, atstovaujama A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson ir L. Swedenborg,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Darius Nicolai Spirlea,

Mihaela Spirlea,

gyvenantiems Capezzano Pianore (Italija),

ieškovams pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai H. Krämer ir P. Costa de Oliveira,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir A. Lippstreu,

apeliaciniame procese įstojusios į bylą šalies,

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, D. Hadroušek ir J. Vláčil,

Danijos Karalystės, atstovaujamos C. Thorning,

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. J. García-Valdecasas Dorrego,

* Proceso kalba: vokiečių.

Suomijos Respublikos, atstovaujamos S. Hartikainen,

pirmojoje instancijoje įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász (pranešėjas), C. Vajda, K. Jürimäe ir C. Lycourgos,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 21 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. lapkričio 17 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Švedijos Karalystė prašo panaikinti 2014 m. rugsėjo 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Spirlea / Komisija* (T-306/12, EU:T:2014:816; toliau – skundžiamas sprendimas); juo tas teismas atmetė Darius Nicolai Spirlea ir Mihaela Spirlea ieškinį dėl 2012 m. birželio 21 d. Komisijos sprendimo neleisti jiems susipažinti su dviem prašymais suteikti informacijos, kuriuos 2011 m. gegužės 10 d. ir spalio 10 d. ši institucija pateikė Vokietijos Federacinei Respublikai per „ES Pilot“ procedūrą 2070/11/SNCO (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

I. Teisinis pagrindas

2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) apibrėžti teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principai, sąlygos ir apribojimai.

3 Šio reglamento 4 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesn[ę] bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal [SESV 15 straipsnio 3 dalį].“

4 Minėto reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau, išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje.“

5 To paties reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti [SESV 15 straipsnio 3 dalyje] numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė;

b) numatyti taisykles, kurios leistų kaip galima labiau palengvinti naudojimąsi šia teise; ir

c) skatinti gerą administracinę patirtį, susijusią su galimybe susipažinti su dokumentais.“

6 Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnyje numatyta:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<…>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.

<…>“

7 Šio reglamento 4 straipsnio 2 ir 6 dalyse nustatyta:

„2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<…>

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.“

II. Faktinės bylos aplinkybės

8 2011 m. kovo 8 d. raštu ieškovai pirmojoje instancijoje, vaiko, kuris mirė dėl, kaip jie nurodo, vienoje Diuseldorfe (Vokietija) įsikūrusioje privačioje klinikoje taikyto terapinio gydymo autologinėmis kamieninėmis ląstelėmis 2010 m. rugpjūčio mėn., tėvai, Komisijos sveikatos reikalų generaliniam direktoratui (GD) pateikė skundą.

9 Tame skunde jie iš esmės tvirtino, jog ši privati klinika galėjo užsiimti gydymo veikla dėl to, kad Vokietijos valdžios institucijos buvo neveiklios ir taip pažeidė 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1394/2007 dėl pažangiosios terapijos vaistinių preparatų, iš dalies keičiančio Direktyvą 2001/83/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 324, 2007, p. 121), nuostatas.

10 Gavusi šį skundą Komisija pradėjo „ES Pilot“ procedūrą 2070/11/SNCO ir kreipėsi į Vokietijos valdžios institucijas siekdama patikrinti, ar dėl skunde aprašytų įvykių, susijusių su minėtos privačios klinikos veikla, galėjo būti pažeistas Reglamentas Nr. 1394/2007.

11 2011 m. gegužės 10 d. ir spalio 10 d. Komisija Vokietijos Federacinei Respublikai pateikė du prašymus suteikti informacijos (toliau – nagrinėjami dokumentai); į juos pastaroji atsakė atitinkamai 2011 m. liepos 7 d. ir lapkričio 4 d.

12 2012 m. vasario 23 d. ir kovo 5 d. šie ieškovai, remdamiesi Reglamentu Nr. 1049/2001, paprašė leisti susipažinti su dokumentais, kuriuose yra su jų skundo nagrinėjimu susijusios informacijos. Jie paprašė leisti susipažinti būtent su 2011 m. lapkričio 4 d. Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktomis pastabomis ir nagrinėjamais dokumentais.

13 2012 m. kovo 26 d. Komisija dviem atskirais raštais atmetė jų prašymus leisti susipažinti su šiomis pastabomis ir dokumentais.

14 2012 m. kovo 30 d. minėti ieškovai, remdamiesi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, pateikė Komisijai kartotinę paraišką.

15 2012 m. balandžio 30 d. Komisija juos informavo, kad, atsižvelgdama į skunde išdėstytą informaciją ir Vokietijos valdžios institucijų pastabas, pateiktas paprašius pateikti informacijos, ji negali pripažinti, jog Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė Sąjungos teisę, visų pirma Reglamentą Nr. 1394/2007. Komisija jiems taip pat nurodė, kad, iš jų negavus papildomų įrodymų, tyrimą bus siūloma nutraukti.

16 2012 m. birželio 21 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, ginčijamame sprendime atsisakė leisti susipažinti su nagrinėjamais dokumentais. Ji iš esmės nusprendė, kad šių dokumentų atskleidimas gali pakenkti tinkamam Vokietijos Federacinės Respublikos atžvilgiu pradėtos tyrimo procedūros vykdymui. Be to, ji padarė išvadą, kad šiuo atveju negalima leisti iš dalies susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį. Galiausiai ji konstatavo, kad nėra jokio viršesnio viešojo intereso, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę frazę, kuris pateisintų šių dokumentų atskleidimą.

17 2012 m. rugsėjo 27 d. Komisija informavo ieškovus pirmojoje instancijoje apie tai, kad „ES Pilot“ procedūra 2070/11/SNCO galutinai nutraukta.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

18 2012 m. liepos 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovų pirmojoje instancijoje ieškinį; jame jie prašė panaikinti ginčijamą sprendimą. Komisija Bendrojo Teismo prašė atmesti ieškinį kaip nepagristą.

19 Vykstant procesui Bendrajame Teisme, Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė įstojo į bylą palaikyti ieškovų reikalavimų, o Čekijos Respublika ir Ispanijos Karalystė įstojo į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

20 Grįsdami savo ieškinį pirmojoje instancijoje ieškovai nurodė iš esmės keturis pagrindus, grindžiamus atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies, šio reglamento 4 straipsnio 6 dalies, pareigos motyvuoti ir 2002 m. kovo 20 d. Komisijos pranešimo Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo pateikėju Bendrijos teisės pažeidimų klausimu (COM(2002) 141 *final*) (OL C 244, 2002, p. 5) pažeidimu.

21 Bendrasis Teismas atmetė šiuos pagrindus, taigi ir visą ieškinį.

IV. Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

22 Apeliaciniame skunde Švedijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Danijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą.

24 Suomijos Respublika Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus.

25 Komisija ir Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Švedijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

26 Čekijos Respublika Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą.

27 2015 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Vokietijos Federacinei Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Ši valstybė narė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą.

V. Dėl apeliacinio skundo

28 Grįsdama apeliacinį skundą Švedijos Karalystė nurodo tris pagrindus, grindžiamus, pirma, klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties aiškinimu, dėl kurio buvo klaidingai taikyta bendroji su „ES Pilot“ procedūra susijusių dokumentų konfidencialumo prezumpcija, antra, klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės frazės aiškinimu, kiek tai susiję su viršesnio viešojo intereso egzistavimu, ir, trečia, Bendrojo Teismo klaida, nes jis atsisakė atsižvelgti į tai, kad „ES Pilot“ procedūra buvo nutraukta po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas.

A. Dėl pirmojo pagrindo

1. Šalių argumentai

29 Švedijos Karalystė primena, kad, kaip matyti iš ESS 1 straipsnio, SESV 15 straipsnio ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnio, Sąjungos institucijų veiklai taikomas kuo didesnio skaidrumo principas. Ji teigia, jog 2008 m. liepos 1 d. Sprendime *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374) pripažinta, kad visuomenės atliekama institucijų veiklos kontrolė yra vienas iš demokratinės visuomenės esminių pagrindų, o šio principo išimtys turi būti aiškinamos siaurai – tai matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 1–4 konstatuojamųjų dalių.

30 Švedijos Karalystė mano, kad skundžiamo sprendimo 63 ir 80 punktuose padarytos išvados teisiškai yra klaidingos, nes Bendrasis Teismas, pirma, neturėjo nuspręsti, kad Komisija tam, kad neleistų susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, susijusiais su „ES Pilot“ procedūra, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą su tyrimais susijusią išimtį gali remtis

bendrosios konfidencialumo prezumpcijos, taikomos tam tikrų dokumentų kategorijoms, egzistavimu, ir, antra, turėjo nuspręsti, kad Komisija nagrinėjamu atveju privalėjo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti nagrinėjamus dokumentus.

31 Ši valstybė narė kritikuoja skundžiamo sprendimo 56 punkte pateiktus vertinimus ir tvirtina, kad „ES Pilot“ procedūros ir įsipareigojimų neįvykdymo procedūros skirtumų yra daugiau nei galimų jų panašumų, todėl bendrąją įsipareigojimų neįvykdymo procedūros ikiteisminio etapo dokumentų konfidencialumo prezumpciją nepateisinama taikyti „ES Pilot“ procedūros dokumentams.

32 Kaip nurodo Švedijos Karalystė, pirmiausia, priešingai, nei tvirtinama skundžiamo sprendimo 62 punkte, negali būti pagrįstai teigiama, kad vienintelis „ES Pilot“ procedūros tikslas – išvengti ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nes šios procedūros pobūdis ir tikslas yra kitokie, kadangi ja siekiama, be kita ko, sudaryti Komisijai galimybes prašyti tik faktinio pobūdžio informacijos. Be to, per „ES Pilot“ procedūras Komisija komunikuoja su valstybe nare, tačiau šiame etape nepateikia kaltinimų dėl Sąjungos teisės pažeidimo. Galiausiai „ES Pilot“ procedūrų dokumentuose retai būna nurodyta Komisijos pozicija, kuria būtų galima remtis per galimą įsipareigojimų neįvykdymo procedūrą.

33 Švedijos Karalystė mano, kad iš 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 47–49 punktų aiškiai matyti, jog, be kokybinių reikalavimų, kuriuos turi atitikti procedūra, su kuria susijęs atitinkamas dokumentas, tam, kad būtų taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, reikia, kad šių dokumentų skaičius būtų pakankamai didelis. Ji teigia, kad dėl to skundžiamo sprendimo 74 ir 75 punktuose pateikti Bendrojo Teismo svarstymai teisiškai yra klaidingi ir veiksmingo administravimo tikslas, galintis pateisinti bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymą, negali egzistuoti, kai prašymas leisti susipažinti susijęs tik su dviem dokumentais.

34 Danijos Karalystė ir Suomijos Respublika tvirtina, kad „ES Pilot“ procedūros gali būti susijusios su labai įvairiais atvejais – nuo vien faktinių situacijų iki bylų, panašių į ikiteisminį įsipareigojimų neįvykdymo procedūrų etapą, todėl tik konkrečiai įvertinus prašyme leisti susipažinti nurodytus dokumentus galima nuspręsti dėl jų atskleidimo. Suomijos Respublika taip pat mano, kad būdo, kaip valstybė narė laikosi Sąjungos teisės, nagrinėjimo nepakanka su šiuo nagrinėjimu susijusių dokumentų bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymui pateisinti ir kad būtent sprendimas pradėti SESV 258 straipsnyje numatytą oficialią procedūrą yra šios bendrosios prezumpcijos taikymo sąlyga.

35 Komisija, Vokietijos Federacinė Respublika, Čekijos Respublika ir Ispanijos Karalystė nesutinka su šiais argumentais.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

36 „ES Pilot“ procedūrų pobūdis ir pagrindiniai bruožai nurodyti skundžiamo sprendimo 10 ir 11 punktuose ir jų neginčija nė viena iš kasacinio proceso šalių.

37 Be to, šias išvadas patvirtina 2010 m. kovo 3 d. Komisijos „ES Pilot“ vertinimo ataskaita (COM(2010) 70 *final*) ir 2011 m. gruodžio 21 d. Komisijos antroji „ES Pilot“ vertinimo ataskaita (COM(2011) 930 *final*). Konkrečiai kalbant, pastarosios ataskaitos 3 puslapyje Komisija pateikė „ES Pilot“ procedūros apibūdinimą:

„ES Pilot“ – pagrindinis instrumentas, kuriuo Komisija palaiko ryšius su jame dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis nagrinėjant teisingo [Sąjungos] teisės taikymo ar valstybių narių teisės atitikties [Sąjungos] teisei klausimus pradiniu etapu (t. y. prieš pradedant pažeidimo nagrinėjimo procedūrą pagal SESV 258 straipsnį). Iš esmės visais atvejais, kai tikėtina, jog bus vykdoma pažeidimo tyrimo

procedūra, pirmiausia, prieš Komisijai pradedant [procedūros pagal SESV 258 straipsnį pirmą etapą], taikomas „ES Pilot“. Ši tvarka pakeitė ankstesnę Komisijos praktiką tokiais atvejais siųsti administracinius raštus.“

38 Iš minėtų išvadų ir šių ataskaitų matyti, kad „ES Pilot“ procedūra yra Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimo procedūra, leidžianti patikrinti, ar jose laikomasi Sąjungos teisės ir ar ji teisingai taikoma. Taikant šios rūšies procedūrą siekiama veiksmingai nutraukti galimus Sąjungos teisės pažeidimus, kiek įmanoma išvengiant formalios įsipareigojimų neįvykdymo procedūros inicijavimo pagal SESV 258 straipsnį.

39 Taigi „ES Pilot“ procedūros funkcija – parengti įsipareigojimų neįvykdymo procedūrą prieš valstybę narę arba jos išvengti.

40 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendime *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738) Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad su įsipareigojimų neįvykdymo procedūra susijusiems dokumentams per ikiteisminį etapą gali būti taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija. To paties sprendimo 65 punkte Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad „galima preziumuoti, jog dokumentų, susijusių su procedūra dėl įsipareigojimų nevykdymo, atskleidimas ikiteisminiu jos etapu gali pakeisti šios procedūros pobūdį ir eigą, todėl šis atskleidimas iš principo pakenktų tyrimų tikslų apsaugai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką“.

41 Taigi byloje, kurioje priimtas ankstesniame punkte nurodytas sprendimas, buvo nuspręsta, kad ši prezumpcija taikoma visiems dokumentams, neatsižvelgiant į tai, ar jie buvo sudaryti per šios procedūros neoficialų etapą, t. y. prieš Komisijai išsiunčiant oficialų pranešimą atitinkamai valstybei narei, ar per oficialų jos etapą, t. y. po to, kai buvo išsiųstas šis pranešimas.

42 Minėtoje byloje „ES Pilot“ procedūra netaikyta, nes buvo įvesta tik nuo 2008 m.

43 Vis dėlto, kaip skundžiamo sprendimo 66 punkte konstatavo Bendrasis Teismas (ir teisiniu požiūriu neklydo), „ES Pilot“ procedūra tik formalizavo ir struktūrizavo pasikeitimą informacija, kuris tradiciškai vyko tarp Komisijos ir valstybių narių per tyrimo dėl galimo Sąjungos teisės pažeidimo neoficialų etapą.

44 Nors 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486) 78 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad bendroji konfidencialumo prezumpcija netaikoma dokumentams, kurie sprendimo neleisti susipažinti priėmimo metu nebuvo prijungti prie vykstančios administracinės procedūros ar teisminės bylos medžiagos, ši išvada nedraudžia šios prezumpcijos taikyti su „ES Pilot“ procedūra susijusiems dokumentams, kurie yra aiškiai aprašyti kaip priklausantys vykstančiai administracinei procedūrai.

45 Taigi, kol per ikiteisminį pagal „ES Pilot“ procedūrą atliekamo tyrimo etapą egzistuoja grėsmė, kad bus pakeistas procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pobūdis, pakeista šios procedūros eiga ir pakenkta jos tikslams, remiantis Teisingumo Teismo 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendime *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738) padaryta išvada, bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymas dokumentams, kuriais pasikeitė Komisija ir atitinkama valstybė narė, yra pateisinamas. Ši grėsmė egzistuoja iki to momento, kai nutraukiama „ES Pilot“ procedūra ir galutinai nusprendžiama nepradėti oficialios įsipareigojimų neįvykdymo procedūros prieš valstybę narę.

46 Ši bendroji prezumpcija neužkerta kelio galimybei įrodyti, kad prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma arba kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę frazę egzistuoja nurodyto dokumento atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 66 punktas).

47 Dėl tariamos Komisijos pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti su „ES Pilot“ procedūra susijusius dokumentus, su kuriais prašoma leisti susipažinti, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas pagrįstai, remdamasis 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738) 68 punktu, skundžiamo sprendimo 83 punkte nurodė, jog dėl tokios pareigos bendroji konfidencialumo prezumpcija netektų savo praktinio veiksmingumo.

48 Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 45 punkte Bendrasis Teismas konstatavo (ir tai šiame apeliaciniame procese neginčijama), kad nagrinėjama „ES Pilot“ procedūra yra „tyrimas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką.

49 Toliau Bendrasis Teismas išnagrinėjo tai, ar Komisija, siekdama neleisti susipažinti su „ES Pilot“ procedūros dokumentais, gali remtis bendrąja prezumpcija, kad gali būti sutrukdyta pasiekti tikslus, kuriems taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, ir skundžiamo sprendimo 63 ir 80 punktuose į šį klausimą atsakė teigiamai.

50 Dėl galimos 2012 m. balandžio 30 d. Komisijos rašto, paminėto šio sprendimo 15 punkte, įtakos pareigai atskleisti nagrinėjamus dokumentus pažymėtina, kad šis raštas nėra galutinis Komisijos sprendimas nepradėti oficialios įsipareigojimų neįvykdymo procedūros prieš Vokietijos Federacinę Respubliką, jame tik nurodomas jos preliminarus ketinimas nutraukti tyrimą. Galutinis Komisijos sprendimas nepradėti oficialios įsipareigojimų neįvykdymo procedūros prieš Vokietijos Federacinę Respubliką buvo priimtas tik 2012 m. rugsėjo 27 d., nutraukus nagrinėjamą „ES Pilot“ procedūrą. Todėl, nors ginčijamas sprendimas 2012 m. birželio 21 d. buvo priimtas po 2012 m. balandžio 30 d. rašto, tas sprendimas buvo priimtas prieš 2012 m. rugsėjo 27 d. sprendimą nepradėti oficialios įsipareigojimų neįvykdymo procedūros. Taigi 2012 m. balandžio 30 d. raštas neturi jokios įtakos Komisijos galimybei remtis ankstesniame šio sprendimo punkte nurodyta bendrąja konfidencialumo prezumpcija.

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos pripažinęs, kad taikydama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą su tyrimais susijusią išimtį Komisija, konkrečiai ir individualiai neišnagrinėjusi prašomų dokumentų, gali remtis tam tikrų dokumentų kategorijoms taikoma bendrąja konfidencialumo prezumpcija tam, kad neleistų susipažinti su „ES Pilot“ procedūros dokumentais.

52 Tokiomis aplinkybėmis pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

B. Dėl antrojo pagrindo

1. Šalių argumentai

53 Švedijos Karalystė, palaikoma Suomijos Respublikos, tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 94 ir 95 punktuose išdėstytas Bendrojo Teismo sprendimas yra teisiškai klaidingas, nes Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, kad Komisija nepadarė vertinimo klaidos, nagrinėjamu atveju padariusi išvadą, kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisina nagrinėjamų dokumentų atskleidimo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę frazę, nes geriausias būdas tenkinti viešąjį interesą buvo tęsti „ES Pilot“ procedūrą su Vokietijos Federacine Respublika iki galo. Remdamasi 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374) 44 punktu Švedijos Karalystė tvirtina, kad Komisija turi ne spręsti, koks būdas tenkinti viešąjį interesą yra geriausias, o patikrinti, ar egzistuoja dokumentų atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas, ar ne.

54 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika nesutinka su šiais argumentais.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

55 Skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad ieškovai pirmojoje instancijoje, grįsdami savo prašymą leisti susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, rėmėsi tik bendrais teiginiais, kad šių dokumentų atskleidimas būtinas visuomenės sveikatos apsaugai, ir nepatikslino konkrečių motyvų, kodėl toks atskleidimas tenkintų šį viešąjį interesą. Kaip Bendrasis Teismas teisingai priminė tame pačiame skundžiamo sprendimo punkte, siekdami parodyti, kad šių dokumentų atskleidimas nagrinėjamu atveju atitinka tokį būtinumą, šie ieškovai turėjo įrodyti, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos paskutinę frazę, galintis pateisinti tokį atskleidimą.

56 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad tas, kas tvirtina, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas, turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pateisinančias atitinkamų dokumentų atskleidimą, o vien bendro pobūdžio argumentų negali pakakti siekiant įrodyti, kad viršesnis viešasis interesas yra svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti nagrinėjamus dokumentus (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 93 ir 94 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).

57 Šiuo klausimu konstatuotina, kad nė viena šioje byloje nurodyta aplinkybė neleidžia daryti išvados, jog skundžiamo sprendimo 97 punkte pateikti Bendrojo Teismo konstatavimai, susiję tiek su ieškovams pirmojoje instancijoje tenkančia įrodinėjimo pareiga, tiek su tuo, kad pastarieji tik bendrai tvirtino, jog visuomenės sveikatos apsauga reikalauja, kad jiems būtų leista susipažinti su nagrinėjamais dokumentais, tačiau nepateikė konkrečių motyvų, pagrindžiančių, jog tokia apsauga susijusi su viršesniu viešuoju interesu, teisiškai yra klaidingi.

58 Šiomis aplinkybėmis Švedijos Karalystė negali teigti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, jog Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad šiuo atveju joks viršesnis viešasis interesas nepateisina dokumentų atskleidimo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę frazę.

59 Taigi antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

C. Dėl trečiojo pagrindo

1. Šalių argumentai

60 Kritikuodama skundžiamo sprendimo 100 ir 101 punktus Švedijos Karalystė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, atsisakęs pripažinti, jog Sąjungos teismai, kontroliuodami sprendimo teisėtumą pagal SESV 263 straipsnį, turi taip pat atsižvelgti į aplinkybes, susiklosčiusias po sprendimo neleisti susipažinti su dokumentu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Ši valstybė narė mano, kad nors šiuo atveju „ES Pilot“ procedūra buvo nutraukta po ginčijamo sprendimo priėmimo, pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tą aplinkybę.

61 Minėta valstybė narė tvirtina, kad nors naujos aplinkybės gali būti nagrinėjamos tik pateikus naują prašymą leisti susipažinti su dokumentais, adresuotą atitinkamai institucijai, tokios tvarkos pasekmės yra lygiagrečiai vykstančios procedūros, pailgėjusi procedūrų trukmė ir didesnė administracinė našta pareiškėjams. Be to, grįsdamas savo sprendimą Bendrasis Teismas rėmėsi su procedūromis valstybės pagalbos srityje susijusia Teisingumo Teismo jurisprudencija, kurios negalima taikyti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 priimtiems sprendimams. Švedijos Karalystės teigimu, Bendrasis Teismas turėjo veikiau remtis 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Koninklijke Grolsch / Komisija* (T-234/07, EU:T:2011:476) 37–41 punktais.

62 Komisija, Čekijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika nesutinka su šiais argumentais.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

63 Kaip Bendrasis Teismas teisingai konstatavo skundžiamo sprendimo 100 punkte, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į to akto priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Komisija*, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Šiomis aplinkybėmis trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą, grindžiamą tuo, kad Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tai, jog nagrinėjama „ES Pilot“ procedūra buvo nutraukta po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

65 Vadinasi, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

VI. Dėl bylinėjimosi išlaidų

66 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

67 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. To paties reglamento 140 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas.

68 Kadangi Švedijos Karalystė pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, iš šios valstybės narės priteisiamos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

69 Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Priteisti iš Švedijos Karalystės Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.